

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Jitky Zavřelové a Petra Mikeše v právní věci žalobce: **A. O.**, zastoupený JUDr. Petrem Novotným, advokátem se sídlem Archangelská 1, Praha 10, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 6. 2018, čj. OAM-777/ZA-ZA11-K03-2017, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 6. 2020, čj. 2 Az 40/2018-29,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) podal 20. 9. 2017 žádost o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím rozhodl o žádosti tak, že stěžovateli mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a, § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) neudělil. Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel žalobu, kterou Městský soud v Praze shora uvedeným rozsudkem zamítl.

[2] V řízení o mezinárodní ochraně stěžovatel uvedl, že do České republiky přijel poprvé v roce 2006 na studentské vízum, od té doby pobýval převážně v ČR (disponoval povolením k dlouhodobému pobytu) a absolvoval různé studijní pobyty v Itálii, Rakousku, Německu a Kanadě. Nigérii v mezidobí navštívil z rodinných důvodů pouze dvakrát v roce 2014 a 2016. V ČR žije rovněž jeho manželka a dvě děti, kteří jsou také nigerijské státní příslušnosti. Disponují povolením k dlouhodobému pobytu. Jako důvod pro udělení mezinárodní ochrany stěžovatel uváděl hrozbu návratu do Nigérie v důsledku ztráty pobytového oprávnění, které si na rozdíl od manželky nestihl z důvodu ukradených osobních dokladů včas prodloužit. Jako křesťanský pastor se v Nigérii obává násilí ze strany islamistické skupiny Boko Haram, separatistické skupiny IPOB a obecně špatné bezpečnostní situace.

[3] V žalobě stěžovatel napadal závěr žalovaného ohledně neexistence hrozby pronásledování z důvodů náboženství [důvod pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu] a špatné bezpečnostní situace, která podle něj odůvodňuje přiznání alespoň doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu. Žalovaný totiž v rozhodnutí poukázal na 40% podíl křesťanů v populaci Nigérie a na skutečnost, že stěžovatel neuvedl žádné konkrétní útoky vůči jeho osobě během pobytu v Nigérii do roku 2006 a při návštěvách Nigérie v letech 2014 a 2016. Tuto argumentaci považoval stěžovatel za nesprávnou, protože jako křesťanskému pastrovi mu hrozí zvláštní nebezpečí.

[4] Městský soud se s žalobou neztotožnil. Rozhodnutí žalovaného označil za vyčerpávající ohledně možných hrozeb pro stěžovatele v Nigérii. Podle městského soudu by stěžovateli v Nigérii nehrozila vyšší pravděpodobnost útoku než běžnému obyvatelstvu. Pravděpodobnost a četnost výskytu těchto útoků pak není podle městského soudu natolik vysoká, aby odůvodnila přiznání doplňkové ochrany. Ohledně tohoto závěru městský soud odkázal na analytické materiály žalovaného a na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 2. 2019 čj. 7 Azs 527/2018–24, které odkazuje na množství další judikatury, především rozsudky ze dne 19. 2. 2004, čj. 7 Azs 38/2003–37, a čj. 2 Azs 189/2015–22. Městský soud tak neshledal důvody ani pro udělení doplňkové ochrany a žalobu zamítl.

II. Obsah kasační stížnosti, vyjádření žalovaného

[5] Proti rozsudku městského soudu podal stěžovatel kasační stížnost. Kasační námitky směřuje proti nedostatečně zjištěnému skutkovému stavu ze strany žalovaného, což měl městský soud přehlédnout, pokud se spokojil se závěrem, že nejsou důvodné obavy ohledně vzniku vážné újmy stěžovateli v Nigérii [kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.]. Podle stěžovatele totiž žalovaný a městský soud bezpečnostní situaci křesťanských vůdců v Nigérii nesprávně vyhodnotily a stěžovateli měla být udělena minimálně doplňková ochrana podle § 14a zákona o azylu. Kromě toho stěžovatel uvádí, že napadá rozsudek městského soudu pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí, protože byla nedostatečně vyvrácena jeho argumentace [kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

[6] Žalovaný navrhl odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost, popřípadě její zamítnutí. Podle jeho názoru se rozhodnutí i rozsudek dostatečně vypořádaly se skutečnostmi uváděnými stěžovatelem. Žalovaný připomíná, že rozhodnutí i rozsudek popisují opakované cesty stěžovatele do Nigérie a neexistenci plošného útlaču křesťanů v Nigérii.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[7] Jelikož jde o věc mezinárodní ochrany, zabývá se Nejvyšší správní soud v souladu s § 104a s. ř. s. otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, odmítne ji jako nepřijatelnou. K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany (azylu) Nejvyšší správní soudu pro stručnost odkazuje na své usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006–39, č. 933/2006 Sb. NSS. Sám stěžovatel netvrdí, v čem okolnosti jeho případu splňují podmínky přijatelnosti ve smyslu tímto usnesením vymezených kritérií.

pokračování

[8] Nejvyšší správní soud v projednávané věci neshledal přesah vlastních zájmů stěžovatele. Kasační stížnost pouze opakuje tvrzení o perzekuci křesťanů v Nigérii a tamní bezpečnostní situaci, se kterými se ve shodě s judikaturou Nejvyššího správního soudu přesvědčivě vypořádal městský soud. Přijatelnost kasační stížnosti tedy předně nezakládá odkaz stěžovatele na nedostatečně odůvodněný rozsudek městského soudu. Městský soud se totiž situaci v Nigérii podrobně věnoval. Na žalobní body městský přiléhavě reagoval a odpovídajícím způsobem je vyvrátil. Městský soud se tak v řízení nedopustil zásadního pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele.

[9] Otázka poměrů v Nigérii je pak dosavadní judikaturou již řešena, je řešena jednoznačně a není důvod k judikatornímu odklonu. Podle této judikatury neprobíhá v Nigérii plošná perzekuce křesťanů ani poměry v Nigérii neodůvodňují obecné přiznávání doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu. Kromě výše uvedeného usnesení čj. 7 Azs 527/2018–24 a rozsudků čj. 7 Azs 38/2003–37 a čj. 2 Azs 189/2015–22 lze uvést také usnesení ze dne 15. 8. 2019, čj. 3 Azs 143/2018–40, ve kterém se Nejvyšší správní soud rovněž vyjadřoval k situaci v Nigérii.

IV. Závěr a náklady řízení

[10] Nejvyšší správní soud neshledal v posuzované věci přesah vlastních zájmů stěžovatele. Proto kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou podle § 104a s. ř. s.

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 24. září 2020

Milan Podhrázký
předseda senátu